

Најбоља екипа Копнене војске

Проглашењем победника и
доделом признања за постигнуте
резултате на Војној академији, 13.

јуна свечано је затворено Треће
спортско првенство Војске Србије.

Свеукупни победник такмичења је
екипа Копнене војске. Сребрна
одличја, после четврородневне
манифестације, припадала су екипи
Команде за обуку. Трећу позицију

заузела је екипа Министарства
одбране. Следили су припадници
Ваздухопловства и
противваздухопловне одбране, док
је екипа Генералштаба освојила

пето место.

Уеститајући победничкој екипи – такмичарима из Копнене војске, и Војној академији, организатору првенства, начелник Генералштаба Војске Србије генерал-потпуковник Милоје Милетић најавио је да ће следеће године домаћин спортског такмичења бити Команда Ваздухопловства и противваздухопловне одбране.

Спортисти су се такмичили у седам спортских дисциплина. У најзахтевнијој војничкој дисциплини – војном вишебоју, највише успеха имала је екипа Команде за обуку. Други су били вишебојци Министарства одбране, а припадници Копнене војске су у тој дисциплини извођевали трећу позицију.

Када је реч о екипном пласману, најмирију руку и најоштрије око имали су стрелци Копнене војске. Друго место изборили су стрелци тима Министарства одбране, док су трећи били спортисти Команде за обуку.

Чланови тима Копнене војске показали су се и као одлични одбојкаши, заузевши прво место, другопласирани су били припадници Команде за обуку, а следили су их такмичари ВиПВО. Најбољи резултат у фудсалу остварила је екипа Министарства од-

Спортска екипа Копнене војске

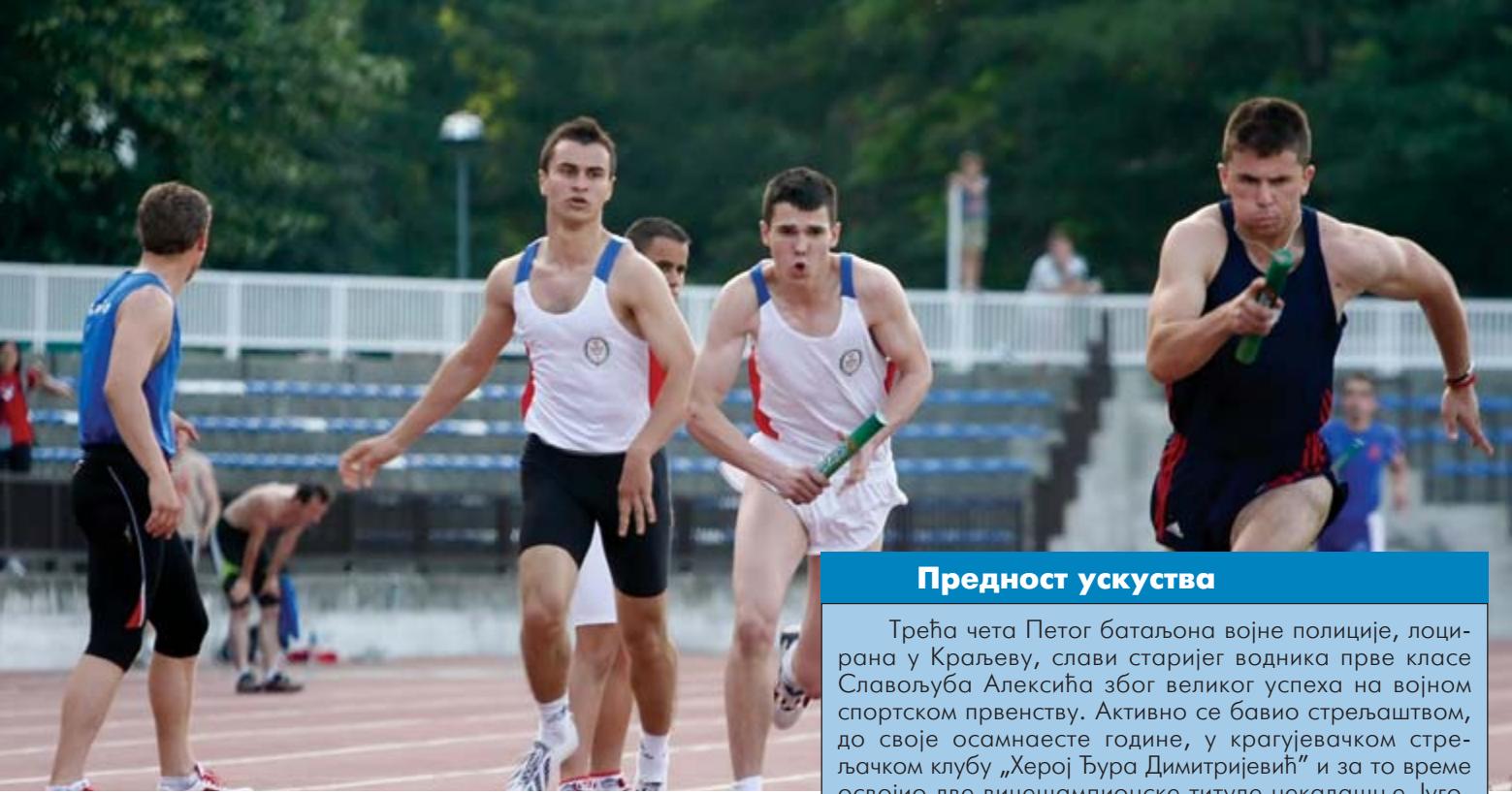
На Трећем спортском првенству Војске Србије екипа Копнене војске је освојила прво место, трећи пут за редом.

Вођа спортске екипе КоВ пуковник Славољуб Анђелковић истиче да се код такмичара запажала велика мотивисаност и жеља да се на прави начин препрезентује Копнена војска и своја јединица.

Технички руководилац Дејан Симић каже да је екипа КоВ имала 170 такмичара, те да су у њеном саставу најзаступљенији били припадници Специјалне бригаде. У саставу се први пут нашло и шест припадница лепшег пола.

Најбољи резултати су остварени у стрељаштву, где је и мушка и женска екипа заузеле прво место, оријентирингу и одбојци, док међу појединцима треба издвојити стрелце капетана Сашу Петровића и старијег водника прве класе Славољуба Алексића, победника у оријентирингу капетана Милована Милића, најбржег човека у ВС старијег водника Далибора Станковића, куглаша мајора Зорана Јакшића и цудисте старије воднике Дарка Дамњановића и Јожефа Ђертија и професионалног војника Милована Савановића.

З. М.

Предност у склупства

Трећа чета Петог батаљона војне полиције, лоцирана у Краљеву, слави старијег водника прве класе Славољуба Алексића због великог успеха на војном спортском првенству. Активно се бавио стрељаштвом, до своје осамнаесте године, у крагујевачком стрељачком клубу „Херој Ђура Димитријевић“ и за то време освојио две вицешампионске титуле некадашње Југославије у гађању из стандардне ваздушне пушке, више турнира и првенстава.

По његовим речима, прво место у стрељаштву, дисциплина аутоматска пушка, плод је његове спремности и искуства. „Већ после прве серије“, каже Алексић, „стекао сам велику предност од 11 кругова, коју сам у другој увећао“.

бране, нешто мање глава примили су фудбалери Копнене војске, а екипи ВиПВО припао је бронзани пехар.

Витрине Команде за обуку красиће, поред осталих, и трофеј за најуспешније атлетичаре овогодишњег првенства Војске Србије. Друго место остварили су атлетичари Министарства одбране, а одмах иза њих по освојеним поенима били су атлетичари Копнене војске.

Учесници првенства такмичили су се и у чудоу, где су најбоље резултате остварили људи Министарства одбране. Сребрним одличјем закитили су се људи из тима Копнене војске, а трећи су били такмичари Команде за обуку.

На стазама за оријентиринг у Топчидерској шуми најбоље су се снашили такмичари Копнене војске, пратили су их такмичари Команде за обуку, а екипа Генералштаба је показала завидну способност оријентисања у простору заузевши треће место.

Затварајући овогодишње такмичење, генерал Милетић истакао је да је спортско првенство прерасло у традиционалне спортске игре Војске Србије.

Учесници су током четири дана надметања показали завидну мотивисаност за постизање најбољих резултата, а више од 400 такмичара у спортском и фер надметању одмерило је снаге у седам дисциплина, што потврђује, како је нагласио, да спорт и физичко васпитање у нашој војсци заузимају место које им припада.

„Спортско првенство је изузетно значајно јер је на сва четири нивоа такмичења учествовало више од седам хиљада припадника Војске Србије“, рекао је генерал Милетић, наглашавајући да су то активности којима се у значајној мери јача физичка спремност и, истовремено, промовише спорт у Војсци.

Утици победника...

Кадет Бранислав Тошић из екипе Министарства одбране учествовао је на спортском првенству у војном вишебоју, дисциплинама стрељаштво и савладавање препрека на војном полигону, где је постигао најбољи резултат – препреке је прешао за 1.26 минута. Учествовао је и у бацању бомбе у мету и даљ, пливању на 50 метара и на кросу од 4.000 метара.

„На првенству је било добрих такмичара, конкуренција је била јака, а екипа Министарства одбране остварила је значајне резултате. Оборени су бројни екипни и лични рекорди“, каже кадет Тошић.

Гађање из аутоматске пушке капетану Саши Илићу, из екипе ВиПВО, остаће у лепом сећању.

„Освојили смо треће место, али после две године стагнирања, оно нам је драго као да смо освојили прво“, истиче капетан Илић, додајући да је добром резултату, уз квалитетне припреме, допринело и другарство у екипи.

Водник Мирослав Бојовић из тима Центар за обуку ВиПВО, који је учествовао у атлетским дисциплинама – трчање на 100 метара и скок удаљ, захвалио је свима који су дошли да бодре такмичаре, истичући да су управо због спортске атмосфере на трибинама и остварени добри резултати.

„У трци на сто метара освојио сам четврто место, а у скоку удаљ победио сам резултатом 6.84 метара, што је мој лични рекорд“, каже атлетичар Бојовић и додаје, „скочио сам четири сантиметра даље, што је било дововољно да колегама, али и себи поставим изазов за следеће првенство.“

Заменик начелника Центра за спортско и физичко васпитање Војне академије професор Драган Стрелић каже да су за Универзијаду 2009. године уложена значајна средства да се на Војној академији направи један од најбољих терена за стреличарство у Европи.

„Стреличарство је традиционална војна вештина, без обзира на то што се, осим у специјалним снагама, не примењује у потребној мери у војсци. Зато наше кадеткиње и кадете учимо вештини стреличарства. Они на тај начин стичу одговорност, стабилност и неопходну физичку спремност“, нагласио је професор Стрелић.

Мамба прецизно пуца

У својој Специјалној бригади, капетан Саша Петровић обавља дужност командира вода у противтерористичком батаљону, а стрељаштвом се професионално бави од 2003. године у спортској дружини „Панчево 1813“.

Саша је првак Србије у гађању из пиштола и носилац државног рекорда за 2007. годину, док је прошле године освојио вицешампионску титулу. Ови успеси омогућили су му да учествује на светском војном првенству, а као репрезентативац Србије такмичио се и на Европском првенству. „На спортском првенству ВС била је велика конкуренција“, каже капетан Саша Петровић, познат по надимку Мамба. „Имао сам среће да ми је форма тако темпирала да у правом тренутку будем најбољи. Посебно сам поносан због новог рекорда спортских војних првенстава од 543 круга“.

Начелник Генералштаба изразио је убеђење да је Треће спортско првенство Војске Србије остварило постављени циљ. Такође, исказао је да су поред екипних, на првенству остварени и значајни појединачни резултати, а ти појединци, како је најавио генерал Милетић, наредне године представљаће Министарство одбране и Војску Србије на домаћим и међународним спортским манифестацијама. ■

Биљана МИЉИЋ
Никола ДРАЖОВИЋ
Снимио Душан АТЛАГИЋ

Војни музичари у походу на Мон Блан

Нови врхови

Заставници прве класе Предраг Толимир, флаутиста у Уметничком ансамблу „Станислав Бинички“, и Давор Зеленика, кларинетиста Репрезентативног оркестра Гарде, колеге и другови које, поред љубави према музici, повезује и заједнички хоби – планинарење, спремају се да од 12. до 22. јула освоје пет најзначајнијих европских врхова, међу којима је и Мон Блан, највиши у Европи.

У саставу експедиције, коју је организовало Планинарско друштво „Комови“ из Подгорице, поред заставника Толимира и Зеленике, још је 15 планинара из Црне Горе. Прва станица експедиције биће у Словенији, где ће се планинари попети на врх Јеловец, који није највиши у тој земљи, али је технички најзахтевнији, затим се осваја Гросглокнер у Аустрији. Следи Гранд Парадизо у Италији, а затим ће се у Швајцарској алпинисти устремити на Монте Роса. На крају, планинарско умеше показаће освајајући и Мон Блан, у Француској.

После заједничких планинарења широм Србије и Црне Горе, освајања Триглава и врхова дуж Карпата, поход на највише и најзахтевније врхове Европе наметнуо се као изазов планинарима из љубави, а музичарима по образовању. За дванаестодневно планинарење које им предстоји неопходне су и интензивне физичке, али и психичке припреме.

„Планинар првенствено треба да буде здрав, а уз то добра кондиција доприноси лакшем савладавању успона“, наглашава заставник Толимир, објашњавајући да растом надморске висине понестаје кисеоника, па се планинари теже крећу и брже умарaju.

Боравак у природи суштина је тог хобија, а према признању алпинисте Толимира, љубав према планинарењу развијала се постепено. Масиве је заволео још као дечак. Када се пре дуже од деценије озбиљно посветио планинарењу, сваки годишњи одмор користио је за освајање врхова. Како прича, планинарење има препознатљиве чаре, а свака експедиција је другачија. Ноћи и тренуци предаха у масиву проводе се у планинарским домовима, понекад у шатору или на снегу.

„Ко искрено воли алпинизам, није му тешко да спава на 20 степени испод нуле у шатору“, каже заставник Толимир и наглашава да у тим тренуцима нема нервирања, јер се тако троши драгоцена енергија. „Искусни планинари знају“, подсећа он, „да је, поред добре опреме и одлучности, неопходно прилагодити се планини и њеној нарави.“

„Када се досегне врх, умор се брзо заборавља, а срећа је прво осећање које се јавља. Када првобитно узбуђење спасне, може да се ослушне тишина. Нема људи, само птице и ветар. По повратку с планине“, према речима алпинисте, „човек научи да, пре свега, буде оптимиста и да на неприлике које му се испрече на путу до врха посматра као изазов, а не као сметњу.“ ■

Б. МИЉИЋ